

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. II. Finalis admonitio in singulis Epistolis: qui habet aurem, audiat & c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

vis sui solvit.) deinde adversus nuditatem tuam auctor sum tibi ut recuperes & **INDUARIS VESTIMENTIS ALBIS**, stolâ gratiæ, & charitate quæ operit multitudinem peccatorum 1. Pet. 4. v. 8. Denique in remedium cæcitatæ tuæ, ut assuescas inungere te **COLLYRIO** meditationis novissimorum tuorum, quod est medicamentum contra lippitudinem; quia punget eductis lachrymis & purificabit **OCULOS** mentis, quibus **VIDEAS** periculum in quo versaris & evadas. Porrò sicut **EGO** ferveo amore tui & zelo salutis ex quo te **ARGUO**, **ET** paternè (græcè, πατρῶς) tanquam filium **CASTIGO**: ita **ÆMULARE** tu quoque & vicissim responde meo amoris: **POENITENTIAM** AGE, incipe: imposterùm autem, quod mo-

net Apostolus meus 1. Theff. 5. v. 15. Spiritum noli extinguere, quod fit dum intepefcis. *Ecce enim per has inspirationes PULSO ad cor; & offero me, intraturum, ad te per amicitiam meam, hospitem tuum: invitoque tanquam ad epulas sic ad fervorem, ad alacritatem, & lætitiã intimam; cœnaturum unã mecum SI obedieris & APERUERIS, ut es liberi arbitrii, JANUAM cordis parati.*

3. *Epilogus.* Præter minas evomendi, quas initio annuntiaverat, & spem gratiæ, promittit adhuc: *qui vicerit temporem & acediam, faciam eum requiescere à laboribus suis & considerare MECUM IN THRONO MEO, sicut me Pater, post sudorem & partam victoriam, sedere secum fecit & quiescere.*

Pars
ter-
tia.

Væ tepido qui non est Amen, id est, verus ac fidelis Ecclesiasticus, aut Præsul: qui cùm ingesserit se in Clerum, contentus locupletatione reddituum Ecclesiasticorum, inidoneus officio aut Prælaturæ demandatæ, velut nautea est in navi Clericorum, & Christo vomitus. De his S. Gregor. Nazianz. apologet. 1. *Aliorum me pudet: illotis ut dici solet manibus, profanisque animis, in sanctissima mysteria sese inferunt, ac, priusquam digni sunt qui ad sacrã propius accedant, sacrarium ipsum affectant: pietate miseri, dignitatis splendore infelices.* Hæc & plura Nazianzenus. Ex verbis Christi optabile fuit, talem miserum remansisse in numero Laicorum! immò & in horum serie inter frigidos! quibus remissiùs futurum est multò coram Iudice.

S. II.

Finalis admonitio in singulis Epistolis: qui habet aurem, audiat &c.

Sub finem singularum Epistolarum graphicè additur sententia,

ria, quã tria significantur : 1. de auditu : 2. de Spiritu dicente : 3. de Ecclesiis.

Audiat : **P**rimum est de audiendo. QUI HABET (inquit) AUREM, AUDIAT. Rom. 10. v. 17. vox est Apostoli, *Fides ex auditu* : ergo cui fides est Christiana, illi datum fuit organum auditus, quod est *auris* audiendi, Matth. 13. v. 9. refert, ut anima illo utatur organo quod habet à DEO & audiat.

Quid Spiritus dicat : Alterum est de SPIRITU. Ostenditur quas Christus dictavit semel Epistolæ Joanni, à Spiritu sancto dicendas ac diffundendas esse longè latèq; : esse illas plenas Spiritu Christi : & ad conservandum augendumque Spiritum dirigi.

Ecclesiis. Tertium est quod adjungitur : dici ECCLESIIS. quo dicto significatur, statum Ecclesiæ cujusque connexum esse cum statu sui Episcopi. Ille Caput est Corporis, quod par est regi à capite, atque accipere ab illo influxum & operationes spirituum. Sponsus est desponsatæ sibi à DEO, quæ illi adhæret. Pastor est à quo grex, qui divinitus ei creditus est, ducitur. Caput, non sine corpore : Sponsus non est sine sponsa : Pastor non sine grege. Laus unius est decus alterius : Vitium illius est dedecus corporis, sponsæ, gregis.

Tùm quia Ecclesia est in Episcopo : Ut igitur censeatur Ecclesiis scriptis se, ad hoc duxit sufficere nominatos ab se fuisse Episcopos. *Ecclesia* (ita S. Cyprianus lib. de unit. Eccl.) *est in Episcopo*. Confidit DEUS fore ut corpus suum alat, sponsam regat, gregem pascat. Confidit fore ut consideret

utique quid nominis gerat, & quid loci occupet. *ideò dictus est Episcopus*, ait S. Aug. in psal. 126. *quia super-intendit, quia desuper videt : quomodo enim vinitori altior sit locus ad custodiendam vineam, sic & Episcopis altior locus factus est*. Confidit fore ut qui est Doctor Ecclesiæ, imbuat eam doctrinâ sibi dictatâ : fore ut qui est Stella, illuminet eam ac vegetet : fore ut is qui est Angelus ei assignatus, præcedat populum Israël, ita ut seipsum præbeat *exemplum bonorum operum*, Tit. 2. v. 7. & præcipiat aliis *ut irreprehensibiles sint*, 1. Tim. 5. v. 7.

Alio præterea ex capite oritur protestatio, dici Ecclesiis : & hæ provocantur ad audiendum Spiritum DEI : quia videlicet penes Ecclesias electio sit Episcoporum idoneorum. Magnus profectò & propheticus clamor cautionis inest verbis illis tantâ cum emphasi prolatis, toties repetitis, & ad Ecclesias singulas prænominatas ! quarum aures est necesse velut tonitruo ferri ad illud fulmen à filio tonitruu septies editum : *qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis*. Jam enim tot sæculis quicumque audit & attendit quid his acciderit Ecclesiis vitio ac schismate Præfulum suorum, tinniunt ambæ aures ejus : tinnitu meritò majore in auribus nostratium quàm fuerit summi Sacerdotis veteris 1. Reg. 3. v. 11.

Tonet hoc in auribus Ecclesiarum, & Cleri; his enim dicitur : hos esse reos, & horum fieri incurâ si quis eligatur

aut præficiatur haud idoneus Episcopus, is qui suæ ruinæ totam suam involvat Ecclesiam. Gemit super his Episcopis simul & Ecclesiis Archiepiscopus Cardinalis Bellarminus, nostrâ memoriâ, lib. de gemitu col. cap. 5: *Origo enim malorum est, inquit, quod Episcopi aliqui (semper enim excipio, inquit, bonos, qui nunquam in Ecclesia universali desunt) non speculantur; vel speculantur quidem, sed agros & vineas & hortos, vel quomodo possint redditus Ecclesiasticos majores facere, vel domum suam ornare egregiâ suppellectile, vel propinquos augere divitiis, vel ascendere ipsi ad gradus altiores. quid igitur mirum est, si Ecclesiæ eorum tota sylvescunt!* Tanti hæc res fuit ponderis & curæ universo Concilio Tridentino, ut admonuerit Clerum; unaque de omnibus & sin-

gulis qui ad promotionem præficiendorum operam suam præstant, pronuntiaverit *leff. 24. de ref. cap. 1: mortalius peccare, nisi quos DIGNIORES & Ecclesiæ MAGIS utiles ipsi judicaverint, non quidem precibus, vel humano affectu, aut ambientium suggestionibus, sed eorum exigentibus meritis, præfici diligenter curaverint.* & in fine capituli: *nihil magis Ecclesiæ DEI necessarium, quam ut BEATISSIMUS ROMANUS PONTIFEX bonos maxime atque idoneos Pastores singulis Ecclesiis præficiat: idque eò magis, quod OVIUM Christi SANGUINEM, QUÆ ex malo negligentium & sui officii immemorum Pastorum regimine PERIBUNT, Dominus noster JESUS CHRISTUS DE MANIBUS EJUS sit requisiturus!*

S. III.

Colliguntur fragmenta Epistolica.

Coacervemus simul: primò vitia quæ reprehenduntur. secundò, minas. tertio, promissâ quæ prophetantur.

Vitia.

1. **V**itio est primam Charitatem reliquisse: retinere eos qui palam fovent hæreses: permittere seductionem in doctrina vel moribus: obdormisse quasi mortuum; nec inventi opera plena: etiamsi perfectus sit, non tenere quod habet: esse tepidum.

Minæ.

2. Mala auguria pravæ administrationi per Episcopos:

Cap. 2. V. 4. habeo adversum te &c. memor esto itaque unde excideris.

V. 5. veniam tibi & movebo Candelabrum tuum de loco suo.

V. 16. pœnitentiam age; si quò minus, venio tibi citò & pugna-
bo &c.

V. 20. habeo adversus te quia permittis.

Cap. 3: V. 3. si ergo non vigilaveris, veniam ad te tanquam fur.

V. 16. incipiam te evomere ex ore meo.

V. 17.